

Röntgenhoitajien
TÄYDENNYSKOULUTUS-
SUOSITUKSET 2008

Suomen Röntgenhoitajaliitto ry
Finlands Röntgenskötarförbund rf

SISÄLLYSLUETTELO

1.	Johdanto.....	3
2.	Lähtökohdat ja nykytila	4
3.	Röntgenhoitajia koskevat suositukset täydenniskoulutuksen hyväksi käytännöiksi	6
4.	Työnantajaa ja toiminnanharjoittajaa koskevat suositukset täydenniskoulutuksen hyväksi käytännöiksi	7
5.	Täydenniskoulutuksen järjestäjää koskevat suositukset täydenniskoulutuksen hyväksi käytännöiksi	8
	Lähteet	9
	Liitteet (4 kpl)	10

RÖNTGENHOITAJIEN TÄYDENNYSKOULUTUSSUOSITUS

JOHDANTO

Suomen Röntgenhoitajaliitto on valmistellut suosituksen koskien röntgenhoitajien täydennyskoulutusta. Suosituksen tarkoituksena on palvella jäsenistöä ja samalla se on osa liiton ammatillista edunvalvontaa.

Suosituksen taustalla ovat 12.5.2000 voimaan tullut STMn asetus 423/2000 ”Terveydenhuollon ammattihenkilöiden koulutus- ja pätevyysvaatimuksista säteilyn käyttöön liittyvissä tehtävissä”, 17.02.2003 voimaan tullut Säteilyturvakeskuksen ST-ohje 1.7 ”Säteilysuojelukoulutus terveydenhuollossa” sekä 1.1.2004 voimaan tullut STMn ”Terveydenhuollon täydennyskoulutussuositus”.

Koska aiemmin täydennyskoulutuksen heikkoutena on ollut sen hajanaisuus ja kontrolloimattomuus, onkin tämän suosituksen tarkoituksena selkeyttää täydennyskoulutuksen suunnittelua, toteutusta ja erityisesti sen arviointia.

Suosituksessa on liiton näkemys hyvistä täydennyskoulutuskäytännöistä, jotka koskevat röntgenhoitajia, työnantajia, toiminnan harjoittajia ja koulutuksien järjestäjiä.

Suosituksen toteutumisesta tehdään selvitys 3–5 vuoden kuluttua. Suosituksen laati liiton toiminnanjohtaja Päivi Wood.

Suomen Röntgenhoitajaliitto ry

Hallitus

LÄHTÖKOHDAT JA NYKYTILA

Röntgenhoitajien ammatillista ja säteilysuojellista täydenniskoulutusta säätelevät viisi valtakunnallista lakia/asetusta/suosituksia.

- I 28.6.1994 Sosiaali- ja terveysministeriön antama Laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä 1994/559
- II 12.5.2000 annettu sosiaali- ja terveysministeriön asetus (423/2000), jossa määritellään Terveydenhuollon ammattihenkilöiden koulutus- ja pätevyysvaatimukset säteilyn käyttöön liittyvissä tehtävissä ja säteilyn lääketieteellisestä käytöstä.
- III 12.12.2001 Sosiaali- ja terveysministeriön asettaman valtakunnallinen terveydenhuollon eettinen neuvottelukunnan julkaisema (ETENE) ”Terveydenhuollon yhteinen arvopohja ja yhteiset tavoitteet ja periaatteet”
- IV 7.02.2003 voimaan astunut Säteilyturvakeskuksen ST- ohje 1.7 ”Säteilysuojelukoulutus terveydenhuollossa”. Ohjeessa määritellään säteilysuojelukoulutuksen tarve terveydenhuollossa valtakunnantasolla. Ohje pohjautuu EUn suositukseen 116. (European Commission. Guidelines on education and training in radiation protection for medical exposures. Radiation Protection 116. 2001)
- V 1.1.2004 voimaan tullut STMn suositus koskien ”Terveydenhuollon täydenniskoulutusta koskevat lainmuutokset kansanterveys- ja erikoissairaanhoidolakiin”

Täydenniskoulutuksen valtakunnalliset suositukset koskevat terveydenhuollon ammattihenkilöitä ja muita terveydenhuollon toimintayksiköissä toimivia työntekijöitä ammatillisen täydenniskoulutuksen puitteissa. Näitä suosituksia voidaan soveltaa sosiaali- ja terveydenhuollossa toimiviin röntgenhoitajiin. Tämän lisäksi lääketieteellisen säteilynkäytön ammatillaisia velvoittavat erilaiset suositukset ja ohjeistukset, jotka koskevat niin röntgenhoitajia kuin kaikkia muitakin ammattiryhmiä, jotka käyttävät ionisoivaa säteilyä työssään.

Täydenniskoulutuksen suunnittelu, seuranta ja arviointi ovat tärkeitä yksittäisen työntekijän osaamisen ja urakehityksen kannalta, kuin myös tulosyksiköiden ja koko toimintayksikön osaamisen kehittämisessä ja itseohjautuvuudessa.

Ammattitaidon ylläpitäminen ja kehittäminen sisältyvät terveydenhuollon ammattihenkilöitä koskevan lain edellyttämiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin. Suomen Röntgenhoitajaliitto on jo vuodesta 2004 suosittelut röntgenhoitajien ammatilliseksi täydennyskoulutustavoitteeksi viittä koulutuspäivää vuodessa. Lisäksi säteilysuojellista täydennyskoulutusta röntgenhoitajien tulee saada 40 tuntia viiden vuoden ajalla (ST-ohje 1.7. mukaisesti), mikä vuositasolla on tarkoittanut noin kahdeksaa tuntia opintoja. Opinnot voivat koostua luennoille osallistumisesta, luennoimisesta tai itsenäistä opiskelusta, joka on dokumentoitu ja toiminnanharjoittajan vahvistamaa ja arvioimaa. Kaikki säteilysuojelliset täydennyskoulutukset tulee dokumentoida ja toiminnanharjoittajaa veloitetaan ylläpitämään rekisteriä koulutusten toteutumisesta.

Liiton uusi suositus (vuodelta 2008) kehoittaa työnantajaa kustantamaan ammatillista täydennyskoulutusta työntekijää kohden 5–8 päivää vuodessa. Koulutusten tulee olla suunniteltuja opintopiste (tai vastaavasti opintoviikko) rakenteisiksi, jotta suoritettuja opintoja voidaan koota laskennallisiksi kokonaisuuksiksi. Koulutuksesta annettavassa todistuksessa tulee näkyä koulutuksen järjestäjä, koulutuksen antamat opintopisteet tai koulutuksen kokonaistuntimäärä. Tarvittaessa täydennyskoulutuksen ohjelma tulee olla saatavissa 15 vuoden ajalta. Ohjelmasta tulee selvitä myös kouluttajien nimet sekä heidän ammatillinen taustansa tulee olla saatavissa pyydetessä.

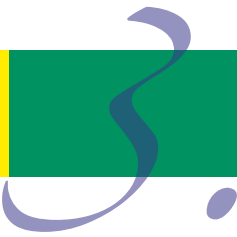
Röntgenhoitajaliittojen Euroopan järjestö (EFRS) painottaa elinikäisen oppimisen CDPn (Continuing Professional Development) merkitystä ammatillisen osaamisen ylläpitämisessä ja kehittämisessä. Täydennyskoulutuksella tarkoitetaan tässä suosituksessa röntgenhoitajan tutkinnon suorittaneille järjestettyä suunnitelmallista lyhyt- tai pitkäkestoista koulutusta, joka tukee ammatin harjoittamista ja vastaa terveydenhuollon alati muuttuvia vaatimuksia ja teknologian kehittymistä.

Täydennyskoulutuksen tulee liittyä kiinteästi röntgenhoitajien työtehtäviin sekä lähiesimiehen kanssa käytyihin kehityskeskusteluihin, joiden tavoitteena on röntgenhoitajan ammatillisten taitojen ja työyksikön osaamisen kehittyminen. Täydennyskoulutuksen tarkoituksena on ylläpitää, kehittää ja syventää röntgenhoitajan ammattitaitoa ja osaamista.

Osaamisen varmistaminen voi kohdistua yksittäisen röntgenhoitajan tietotaidon kehittämiseen hänen erikoisalallaan tai organisaatiossa tarvittavan yhteisen osaamisen ja toiminnan kehittämiseen.

Täydennyskoulutuksella on myös tärkeä osa työntekijän työssä jaksamisessa ja työviihtyvyyden lisääjänä. Säännöllisillä kehityskeskusteluilla tuetaan ammatillista täydennyskoulutusta.

Täydennyskoulutukseen ei katsota kuuluvaksi perehdytystä uusiin työtehtäviin, osastotunteja, kokouksia tai työnohjausta.

RÖNTGENHOITAJAA KOSKEVAT SUOSITUKSET TÄYDENNYSKOULUTUKSEN HYVIKSI KÄYTÄNNÖIKSI

Röntgenhoitaja vastaa ammattitaitonsa ylläpitämisestä, jatkuvasta kouluttautumisesta ja osaamisensa kehittamisestä. Suomen Röntgenhoitajaliiton jäsenet ovat sitoutuneet noudattamaan liiton eettisiä ohjeita, joissa röntgenhoitajaa veloitetaan ammattitaidon ylläpitämiseen.

Röntgenhoitaja

- ylläpitää ja kehittää työnsä edellyttämää ammattitaitoaan opiskelemalla, seuraamalla alansa kirjallisuutta ja tutkimustoimintaa sekä noudattamalla voimassa olevia omaa ammatillista toimintaa koskevia lakeja, asetuksia ja muita erityisesti lääketieteellisen säteilynkäyttäjille suunnattuja suosituksia ja ohjeistuksia
- arvioi omaa ammatillista/säteilysuojellista täydennyskoulutus- ja kehittymistarpeitaan jatkuvasti osana jokapäiväistä toimintaa
- laatii henkilökohtaisen kehityssuunnitelman, joka sisältää sekä pitkän että lyhyen aikavälin oppimis-/kehittymistavoitteita omasta, työyhteisön ja organisaation näkökulmasta. Kirjaa henkilökohtaisen kehityssuunnitelman osaksi portfolioonsa
- osallistuu työhön paluuseen valmistavaan täydennyskoulutukseen, mikäli hän on ollut yli kolme vuotta poissa röntgenhoitajan kliinisestä työstä
- kirjaa erityistaitonsa ja ammattitaidon kehittymiseen liittyvät suorituksensa henkilökohtaiseen portfolioon tai muiden dokumenttien avulla. Näitä suorituksia ovat mm ammattiin päteivöittävän koulutuksen (opintotodistukset) ja työkokemuksen (työtodistukset) dokumentit, muut osaamista kuvaavat todisteet (erilaiset arvioinnit ja suositukset) sekä omien oppimistarpeiden ja tavoitteiden, opiskelun toteutumisen ja tulosten arviointi
- toimii niin työpaikallaan kuin alueellisissa, valtakunnallisissa ja /tai kansainvälisissä verkostoissa hyödyntäen osaamistaan ja ammattitaitoaan

TYÖNANTAJAA JA TOIMINNANHARJOITAJAA KOSKEVAT SUOSITUKSET TÄYDENNYSKOULU- TUKSEN HYVIKSI KÄYTÄNNÖIKSI

Työnantaja ja toiminnanharjoittaja vastaavat pääsääntöisesti röntgenhoitajan täydennyskoulutuksen mahdollistamisesta ja sen rahoittamisesta. Toivottavaa on se, että toiminnanharjoittaja suhtautuu omaehtoiseen ammatissa kehittymiseen tähtääviin opintoihin antamalla röntgenhoitajalle riittävät resurssit (taloudellisesti ja ajallisesti) opintojen suorittamiselle.

Työnantaja

- tukee röntgenhoitajan ammatillisen osaamisen ylläpitämistä ja kehittymistä säännöllisen, suunnitelmallisen ja henkilökohtaisen täydennyskoulutuksen avulla, joka palvelee ensisijaisesti röntgenhoitajan kehittymistä ammatissaan, ja joka samalla palvelee näin myös toiminnanharjoittajan tarpeita
- laatii ohjeet täydennyskoulutuksen suunnittelua, toteutusta, seurantaa ja arviointia varten
- ylläpitää reaaliaikaista koulutusrekisteriä, josta selviää yksilötasolla tapahtunut ammatillinen sekä säteilysuojellinen täydennyskoulutus
- kustantaa työtehtävien edellyttämän sekä ammatillisen että säteilysuojellisen täydennyskoulutuksen ja tukee röntgenhoitajan omaehtoista täydennys-/lisäkoulutusta
- tukee vakinaisten työntekijöiden lisäksi täydennyskoulutuksella myös määräaikaisten röntgenhoitajien ammattitaidon ylläpitämistä
- mahdollistaa täydennyskoulutukseen osallistumisen työajalla huolehtimalla sijais- ja työvuorojärjestelyistä
- käy suunnitelmallisesti vuosittain kehityskeskustelut henkilöstön kanssa. Kehityskeskusteluissa arvioidaan röntgenhoitajan ammatillinen osaaminen ja suunnitellaan yksilölliset täydennyskoulutustarpeet. Kehityskeskustelun tukena voidaan käyttää erilaisia osaamiskartoituksia
- toteuttaa täydennyskoulutuksen yksilö-, ammattiryhmä-, työyksikkö- ja/tai toimintayksikkötasolla, jolloin on mahdollista myös työssä ja yhdessä oppiminen kautta
- varmistaa hiljaisen tiedon siirtymisen ammattiryhmien edustajien välillä, mahdollistaen riittävät niin ajalliset kuin henkilöstöllisetkin resurssit

TÄYDENNYSKOULUTUKSEN JÄRJESTÄJÄÄ KOSKEVAT SUOSITUKSET TÄYDENNYSKOULUTUKSEN HYVIKSI KÄYTÄNNÖIKSI

Täydennyskoulutuksen järjestäjä

- käyttää koulutuksessa aikuiskoulutukseen ja etäopiskeluun soveltuvia ja vaikuttavia oppimis- ja opetusmenetelmiä
- käyttää koulutuksessa ensisijaisesti näyttöön yleisesti hyväksyttyyn ja hyvän käytännön mukaiseen tai tieteelliseen tutkimukseen perustavaa tietoa. Koulutuksen sisältö on ajankohtaisia aiheita myötäilevää
- suunnittelee, arvioi ja tekee seurantaan yhteistyössä työelämän edustajien ja täydennyskoulutuksen järjestäjien kanssa
- kartoittaa ja analysoi ajankohtaiset koulutusaiheet ja näiden pohjalta rakentaa röntgenhoitajien tarpeet kohtaavan ohjelmakokonaisuuden
- arvioi koulutuksen vaikuttavuutta henkilökohtaisina tai ryhmän palautteina, sekä hyödyntää niistä saatua tietoa seuraavien koulutusten suunnittelussa
- on suunnitellut koulutukset opintopisterakenteisiksi, jotta suoritettavat opinnot voidaan koota laskennallisiksi kokonaisuuksiksi. Koulutuksesta annettavassa todistuksessa tulee olla koulutuksen järjestäjä ja koulutuksen tuntimäärä/ opin-topisteet. Täydennyskoulutuksen tuntimääriä suunniteltaessa/laskettaessa tulee huomioida, että yhden luentotunnin pituus on 60 minuuttia – ei 45 minuuttia
- tulee täydennyskoulutusta suunnitellessaan huomioida mm. kliinisen radiografian erikoisasantuntijanimikkeen asettamat ehdot, jotta täydennyskoulutus voidaan huomioida erikoisasantuntijanimikettä anottaessa (vain kuuden tunnin täydennyskoulutuskokonaisuudet hyväksytään nimikettä haettaessa)

LÄHTEET

ARENE 2006 Ammattikorkeakoulututkinnon suorittaneiden yleiset kompetenssit. <http://www.ncp.fi/ects/materiaali/Yleiset%20kompetenssit%20tutkintotasoin%201942006.pdf>, poimittu 22.9.2008

Ammattikorkeakoulutusta terveydenhuoltoon. Koulutuksesta valmistuvien ammatillinen osaaminen, opintojen keskeiset sisällöt ja vähimmäisopintoviikkomäärät. Opetusministeriö 2006. <http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2006/liitteet/tr24.pdf?lang=fi>, poimittu 19.9.2008

ETENE 2001 Terveydenhuollon yhteinen arvopohja ja yhteiset tavoitteet ja periaatteet <http://www.etene.org/dokumentit/EteneFIN.pdf> poimittu 22.9.2008

European Commission. Guidelines on education and training in radiation protection for medical exposures. Radiation Protection 116. 2001

Koulutuksen ja tutkimuksen kehittämissuunnitelma 2003–2008. Opetusministeriön julkaisuja 2004:6. www.minedu.fi/julkaisut/koulutus/index.html, poimittu 24.5.2004

Laki (993/2003) erikoissairaanhoidolain muuttamisesta.

Laki (992/2003) kansanterveyslain muuttamisesta.

Laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä 559/1994

Opetusministeriö. Yliopistojen täydennyskoulutus. Miten varmistetaan täydennyskoulutuksen laatu? www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Koulutus/aikuiskoulutus_ja_vapaa...ja.../jatkotoimet_eioryhmx070906_x2x.doc, poimittu 6.9.2008

Röntgenhoitajan eettiset ohjeet. Suomen Röntgenhoitajaliitto ry 2000

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus (423/2000). Terveydenhuollon ammattihenkilöiden koulutus- ja pätevyysvaatimukset säteilyn käyttöön liittyvissä tehtävissä ja säteilyn lääketieteellisestä käytöstä. <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2000/20000423>, poimittu 28.8.2008

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus (1194/2003) terveydenhuollon henkilöstön täydennyskoulutuksesta. <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2003/20031194>, poimittu 22.9.2008

Sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstön täydennyskoulutuksen nykytila ja parhaat käytännöt Työryhmämuistioita 2002:23. <http://pre20031103.stm.fi/suomi/pao/talliraportti/talliraportti.pdf>, poimittu 6.9.2008

ST- ohje 1.7 Säteilysuojelukoulutus terveydenhuollossa. <http://www.stuk.fi/saannosto/ST1-7.html>, poimittu 5.9.2008

Terveydenhuollon täydennyskoulutussuositus. Oppaita 2004:3. <http://www.stm.fi/Resource.phx/publishing/documents/1247/index.htx>, poimittu 5.5.2004.

LIITE 1.

Täydennyskoulutusta koskeva terveydenhuollon erityislainsäädäntö

Laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä (559/1994)

Laki velvoittaa terveydenhuollon ammattihenkilöitä ylläpitämään ja kehittämään ammattitoiminnan edellyttämää ammattitaitoa. Laki velvoittaa työnantajan luomaan työntekijöilleen edellytykset koulutukseen osallistumiselle.

Työterveyshuoltolaki (1383/2001)

Työterveyshuollon ammattihenkilöstöllä ja asiantuntijoilla tulee olla riittävällä täydennyskoulutuksella ylläpidetyt tiedot ja taidot. Laki velvoittaa työterveyshuollon työnantajaa huolehtimaan siitä, että ammattihenkilöt ja asiantuntijat osallistuvat riittävästi, kuitenkin vähintään kolmen vuoden välein ammattitaitoaan ylläpitävään täydennyskoulutukseen. Täydennyskoulutusvelvoite koskee myös itsenäisenä ammatinharjoittajana työterveyshuoltotehtävissä toimivaa terveydenhuollon ammattihenkilöä.

Erikoissairaanhoitolaki (1062/1989)

Sairaanhoitopiiriin tulee huolehtia samaan sairaanhoidon vastuualueeseen kuuluvien muiden sairaanhoitopiiriin kuntayhtymien tarvitsemasta ohjauksesta ja neuvonnasta erikoissairaanhoidon antamisessa, sairaanhoitohenkilökunnan täydennyskoulutuksessa ja sairaanhoitoon kuuluvan tutkimus- ja kehittämistoiminnan järjestämisessä.

Säteilylaki (592/1991)

Toiminnan harjoittaja on velvollinen järjestämään toiminnan laadun ja laajuuden mukaan suunniteltua koulutusta säteilylähteiden käyttöön osallistuville henkilöille. Koulutuksessa tulee säteilylähteiden käytön edellyttämien tietojen ja taitojen ohella korostaa turvallisuutta ja laadunhallintaa normaalista poikkeavien tapahtumien ennalta ehkäisemiseksi.

Säteilyasetus (1512/1991)

Laki (992/ 2003) kansanterveyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 28 päivänä tammikuuta 1972 annettuun kansanterveyslakiin (66/1972) siitä lailla 746/1992 kumotun 41 §:n tilalle uusi 41 § seuraavasti:

41 §

Terveyskeskuksen tulee huolehtia siitä, että terveydenhuollon henkilöstö peruskoulutuksen pituudesta, työn vaativuudesta ja toimenkuvasta riippuen osallistuu riittävästi heille järjestettyyn täydennyskoulutukseen.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi antaa tarvittaessa tarkemmat säännökset täydennyskoulutuksen sisällöstä, laadusta, määrästä, järjestämisestä, seurannasta ja arvioinnista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004. Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki (993/ 2003) erikoissairaanhoitolain 10 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 1 päivänä joulukuuta 1989 annetun erikoissairaanhoitolain (1062/1989) 10 §:n 4 momentti seuraavasti:

10 §

Lisäksi sairaanhoitopiirin kuntayhtymän tulee alueellaan huolehtia tehtäväalaansa kohdistuvasta tutkimus-, kehittämis- ja koulutustoiminnasta. Kuntayhtymän tulee myös huolehtia siitä, että terveydenhuollon henkilöstö peruskoulutuksen pituudesta, työn vaativuudesta ja toimenkuvasta riippuen osallistuu riittävästi heille järjestettyyn täydennyskoulutukseen. Sosiaali- ja terveysministeriö voi antaa tarvittaessa tarkemmat säännökset täydennyskoulutuksen sisällöstä, laadusta, määrästä, järjestämisestä, seurannasta ja arvioinnista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004. Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

LIITE 2.

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetus (1194/2003) terveydenhuollon henkilöstön täydennyskoulutuksesta

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 28 päivänä tammikuuta 1972 annetun kansanterveyslain (66/1972) 41 §:n ja 1 päivänä joulukuuta 1989 annetun erikoissairaanhoitolain (1062/1989) 10 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat kansanterveyslain 41 § laissa (992/2003) ja erikois-sairaanhoitolain 10 § laissa (993/2003):

1 § Sisältö

Täydennyskoulutuksella tarkoitetaan tässä asetuksessa väestön terveys- tarpeisiin ja muuttuviin hoitokäytäntöihin pohjautuvaa sekä terveyden- huollon henkilöstön täydennyskoulutustarpeen arviointiin perustuva suunnitelmallista koulutusta. Sen tarkoituksena on lisätä ja ylläpitää työntekijän ammattitaitoa ja osaamista sekä tukea terveydenhuollon toimintayksiköiden toimintaa ja sen kehittämistä terveyden edistämisessä sekä sairauksien ehkäisyssä ja hoidossa.

2 § Laadun edellytykset

Täydennyskoulutuksen tulee perustua terveydenhuollon toimintayksikössä tehtyyn suunnitelmaan ja sen sisällön on tuettava asetettuja täydennyskoulutustavoitteita. Koulutuksen opetusmenetelmien tulee olla kohderyhmälle sopivia ja koulutuksen tarkoitusta tukevia.

3 § Täydennyskoulutuksen määrä

Vuosittaisen täydennyskoulutuksen määrä on riippuvainen työntekijän peruskoulutuksen pituudesta, toimenkuvasta ja sen muuttumisesta, työn vaativuudesta ja ammatillisista kehittymistarpeista.

4 § Järjestäminen

Terveystieteiden keskus ja sairaanhoitopiirin kuntayhtymä voivat järjestää 2 §:n mukaisen täydennyskoulutuksen omana toimintanaan taikka hankkia sen toiselta terveystieteiden keskukselta, sairaanhoitopiirin kuntayhtymältä tai muulta täydennyskoulutuksen järjestäjältä. Täydennyskoulutus on pyrittävä järjestämään siten, että siinä otetaan huomioon kansanterveystieteiden

ja erikoissairaanhoidon toiminnallinen kokonaisuus. Täydennyskoulutusta tulee järjestää terveydenhuollon ammattihenkilöille ja muille terveydenhuollon toimintaan osallistuville terveydenhuollon toimintayksikön työntekijöille.

5 § Seuranta

Terveydenhuollon toimintayksiköiden tulee seurata täydennyskoulutuksen toteutumista, koulutukseen osallistumista ja siitä aiheutuvia kustannuksia henkilöstökoulutusrekisterin, henkilöstöraportin ja työntekijöiden täydennyskoulutustaan koskevan seurannan avulla. Valtakunnallinen seuranta toteutetaan käyttämällä tilastotietoja. Kunnallinen työmarkkinalaitos kokoaa tilastotiedot valtakunnallista seurantaa varten toimintayksiköiden seurantatietojen avulla.

6 § Arviointi

Täydennyskoulutuksen arvioinnin tulee olla sellaista, että siitä saadaan palautetta koulutuksen järjestäjille, osallistujille ja kouluttajille. Arvioinnin tulee tukea täydennyskoulutuksen kehittämistä.

7 § Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004. Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2003

Peruspalveluministeri
Liisa Hyssälä

Hallitusneuvos
Marja-Liisa Partanen

LIITE 3.

Koulutusta koskevia lakeja ja asetuksia

Laki potilaan asemasta ja oikeuksista 17.8.1992/785

Potilaalla on oikeus laadultaan hyvään terveyden- ja sairaanhoitoon. Viittaus lakiin terveydenhuollon ammattihenkilöistä (559/1994).

Laki ammatillisesta koulutuksesta (630/1998) ja asetus (811/1998)

Laissa säädetään nuorille ja aikuisille annettavasta ammatillisesta peruskoulutuksesta ja siinä suoritettavista tutkinnoista.

Laki ammatillisesta aikuiskoulutuksesta (631/1998) ja asetus (812/1998) Koskee näyttötutkintoihin perustuvaa ammatillista lisäkoulutusta, joka johtaa ammatti- ja erikoisammattitutkintoihin eli koulutuksesta riippumattomia tutkintoja ja niihin koulutusta sekä muuta ammatillista lisäkoulutusta.

Ammattikorkeakoululaki (351/2003)

Valtioneuvoston asetus ammattikorkeakouluista (352/2003) Koskee ammattikorkeakouluopintojen järjestämistä.

Yliopistolaki (645/1997) ja asetus (115/1998)

Koskee kaikkien yliopistojen toimintaa.

Laki vapaasta sivistystyöstä (632/1998) ja asetus (805/1998)

Koskee vapaan sivistystyön oppilaitoksissa järjestettävää vapaatavoitteista koulutusta, joka ei johda tutkintoon.

Valtioneuvoston asetus julkisesta työvoimapalvelusta (1344/2002)

Koskee työvoimapoliittista aikuiskoulutusta, jolla parannetaan aikuisväestön ammattitaitoa ja mahdollisuuksia saada työtä tai säilyttää työpaikka sekä edistää ammattitaitoisen työvoiman saantia. Lainsäädäntö mahdollistaa korkeakoulututkinnon (ammattikorkeakoulututkinto, ylempi ja alempi korkeakoulututkinto) hankinnan tietyin edellytyksin.

LIITE 4.

Ammattitaidon ylläpitämistä ja osaamista edistävät sopimukset

Kunnallinen virka- ja työehtosopimus, henkilöstökoulutusta koskeva suositussopimus
Täydennyskoulutuksen tarkoituksena on ylläpitää ja lisätä viranhaltijan ja työntekijän ammattitaitoa. Täydennyskoulutus liittyy kiinteästi työtehtäviin ja niiden kehittämiseen. Lisäksi on otettava huomioon erityislainsäädännön määräykset ammattihenkilön omasta velvollisuudesta ylläpitää ja kehittää ammattitaitoaan sekä työnantajan velvollisuudesta luoda edellytykset ammattihenkilön osallistumiselle täydennyskoulutukseen.

Säteilylaki 27.3.1991/592

36 § (23.12.1998/1142)

Työntekijöiden koulutus ja opastus

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetus säteilyn lääketieteellisestä käytöstä

10.5.2000 (423/2000)

25 §

Säteilylle altistavan toimenpiteen suorittaminen

27 §

Täydennyskoulutus

